

סיקורת

(המשך מעמוד 10)

מיקצועו: פרופסור-זוטרי לסוציולוגיה ב-אוניברסיטת מישיגן.

בתוך הקדירה הרוחתה הזאת אפשר למצוא מירשמים מדויקים באחריות לה-כנת דברים פשוטים בתכלית כמו אפרו-דיסקאים למיניהם ותרופות נגד כוויית, אולקוס, אבעבועות וסודותיה של האשה החוקית; רצפטים לעשיית נריקסמים ל-כציאת אוצרות, בושם של בן-אלמוות, חור-מר שיכול להשחיר סוס לבן ופאטנט ל-השביח יין נחות; אפשר, בעזרת לחש קטן וכמה תבלינים להשיר את שערה של אשה אויבת ולגרום לאימפוטנציה של חתן בליל-כלולותיו, להעיר מתים, לגרום לסיוטי-לילה ולהעיר את השטן ל-שית-רעים.

המיצרכים ניתנים להשגה בכל סופר-מרקט ממוצע: עין החול, רגלי-צפרדע, לב של ילד שלא הוטבל, עפעפיים של עקרב וכדומה. אופיום ובני-משפחתו אפ-שר להשיג בבית-המרקחת. מייגשם ניתן

איור מתוך "תבשיקי קדורה" סודותיה של האשה החוקית

לאסוף בצנצנות של לבן במשך החורף. מירשם לדוגמא, לפורצים הרוצים לפ-תוח מנעול (בלי להיתפס): קחו צפרדע אחת. הירגו אותה. יבשו אותה בשמש ב-משך שלושה ימים. טחנו אותה לאבקה דקה. קורט אבקה יפתח כל מנעול וכל בריח מכל סוג שהוא.

אם מישהו חושב שיש לספר זה רק חשיבות היסטורית ינסה נא להכין בעז-רתו ארוחה טובה לחותנת. זה עלול ל-הצליח.

תקליטים

אם אופרות-פופ הן באופנה, הבו לנו אופרות-פופ. ואם ישו הנוצרי יכול להיות כוכב עליון, מדוע לא תוכל גם ז'אן ד'ארק להיות כוכב קטן? לפי הגיון מר-זר זה, הוציאה להקת-קצב אמריקאית ב-שם עשן מות-מור צמד תקליטים (פאר-א-מונט 9000) המוקדשים למעין אורטוריה מיקצבית המפתחת את הרעיון: מה היה קורה אילו הצילה ז'אן את חייה מן ה-מוקד והמשיכה לחיות.

מה שקורה הוא כי היתה מגלה שאנ-שים אינם זקוקים לקולות שהיא שומעת, שקדושתה חסרת-תועלת, בקיצור, כל ה-דיאלקטיקה הישנה האומרת שאילו ישו חזר היום לארץ, היה נצלב שוב. מה שעוד קורה בתקליט הוא שהפיומונים הרבים המרכיבים את כל האורטוריה הר-זאת, אין ביניהם כל קשר אורגני; ואשר לרמתם, במיקרה הטוב ביותר הם מזכיר-רים הצלחות אקטואליות במיצעד הפיוז-מונים. וזה עדיין אינו מצדיק את הטרדת רוחה של ז'אן המיכנה אשר שמעה מס-פיק תופים כשעלתה על המוקד, ועשן מיתמר ודאי לא היה מנעים את רגעה האחרונים.

הסיבה היחידה להופעת תקליטו של **לאנרדו באביו** (סי.בי.אס. 64617) ב-ארץ היא כנראה העובדה שזמר-מלחין דרום-אמריקאי זה כתב את הגירסה הר-מקורית של איפה את אהובי.

אלא שזה תירוץ קלוש למדי, משום שיהודים גאון הרבה יותר משכנע ממנו בשיר זה, ואשר לשאר זמירות התקליט, מסתבר מתוכן שפאביו הוא מלחין ב-סיגנון סנטימנטלי-דרמטי של שנות הר-שלושים, המדקלם בקול דרמטי את בתי-השיר ואחרי-כך מתנפל בשצף ובגסות רבה על הפיומן החוזר בנוסח שהוא ספק שירה וספק זעקה.

אפילו כחיקוי לנוסטלגיה זה מיותר ב-החלט.

הרגוע קל עם דובק רויאל

פרסום-דיר יעקבסון

דובק

רויאל

פילטר

20 סיגריות יכיד המלך